

Johns fødselsdag

John har fødselsdag, og hans datter, Samantha, har en helt speciel gave til ham. Samantha vil nemlig godt bindes – samt meget mere.

Kapitel 1

”Hej, daddy, vågn op, det er din fødselsdag!”

Samantha stod i døren til sine forældres soveværelse med hænderne gemt på ryggen. Hun var ikke klædt som hun plejede i jeans og T-shirt, men i en kort, gul kjole med struttende skørt af den slags som hun kun bar ved særlige lejligheder.

”Jeg har noget til dig,” forkyndte hun. ”Jeg har det på ryggen, du kan ikke se det,”

”Godmorgen Græskar,” smilede John.

’Græskar’ var et kærligt udtryk som han ofte brugte om Samantha. Han havde ikke set frem til sin femogtrediveårs fødselsdag – noget med at blive for gammel for hurtigt – men var glad for at se sin yngste datter selvom klokken kun var syv om morgenen.

Johns kone, Dorothy, kom frem i døren bag Samantha.

”Videre, skat, vis far gaven,” sagde hun og gav Samantha et lille skub fremad.

Samantha så koket op på sin mor, ”Nu?”

”Naturligvis, nu ... daddy vil gerne se hvad du har til ham.”

”Kan du gætte det?”

Samantha blev stående.

"Kom nu, gæt," lo Dorothy.

John gik med på legen.

"Lad mig se ... det er et fødselsdagskort."

"Ja," lo Samantha.

"Som du selv har lavet?"

"Ja - og noget mere."

"På ryggen? Det må være noget som er småt og meget værdifuldt. Lad mig se ... hmm, nøglerne til en ny sportsvogn?"

"Nej," fnisede pigen.

"En check på en million?"

"Nej, du vrøvler."

"Billetter til biografen på lørdag?"

"Nej, bedre."

Pigen løb hen til sengen stadig med hænderne bag sig, snurrede rundt og præsenterede sin ryg. Hun holdt virkelig et kort mellem fingrene, men det som fangede Johns fulde opmærksomhed var ikke kortet, men Samanthas håndled som var nydeligt bundet sammen med snoren fra hendes morgenkåbe. John stirrede forbløffet på snoren og dernæst på sin kone, som stadig stod i døren og morede sig over sin mands reaktion.

"Nå ja," sagde hun med et grin, "du har jo altid sagt at du gerne ville binde Samantha, så vi tænkte at det ville være den perfekte fødselsdagsgave."

John genfandt sin stemme. "Samantha ... er du OK?"

"Selvfølgelig daddy!" Hun smilede over skulderen og var i perlehumør. "Mor sagde du ønskede en speciel gave, så hun bandt mine hænder for mig. Læs

kortet.”

John læste. På kortets forside var en tegning af en lille pige med gul kjole og blondt hår og store appellerende øjne. En taleboble fra hendes mund sagde: ”Til lykke med fødselsdagen, ... kig i kortet.”

Spændt åbnede John kortet. Den samme lille pige var tegnet igen, men nu var hun nøgen. Der var reb omkring hende og en rød gag i hendes mund. Teksten lød: ”Jeg ville spørge dig om du vil binde mig hele dagen, men jeg kan ikke tale. Kærlig hilsen Samantha”. Nederst var der hjerter sådan som Samantha altid tegnede dem.

”Samantha ... det er ... vidunderligt,” sagde John. Han var meget opmærksom på sin piks tiltagende hårdhed under tæppet. Det var ikke usædvanligt, men i dag var årsagen usædvanlig.

”Vi syntes det skulle være en gave, du ville huske, du er jo ikke så ung mere!” lo Dorothy, mens hun krydsede over gulvet til sengen. ”Så vi stod tidligt op. Du skal også se min gave til dig.”

Dorothy rakte ned under sengen og trak en æske frem. Den var smukt bundet – lige som Samantha, tænkte John. Han tog æsken og stirrede stadig på sin datter.

”Kom nu, daddy!” ivrede hun. ”Jeg har hjulpet med at vælge det.”

John hev sløjfen op med ivrige hænder. I æsken lå flere meter reb i afmålte stykker og en rød gummibold med læderstropper.

”Det er en gag,” lo Samantha. ”Den passer mig!”

Johns hoved snurrede behageligt. Han så på sin

kone som stadig smilede, og på ivrige Samantha.

"Æh ... er det sandt? Passer den Samantha?"

"Yes, alt er ok, skat."

"Du vil godt kneble mig, ikke daddy?"

"Hvad? Jo selvfølgelig Græskar."

Johns pik var ikke mere til at styre under tæppet som dog skjulte de nærmere detaljer. Han kunne dårligt tro at dette virkelig skete. Det havde en været en fantasi for ham i mange år. Det vidste Dorothy, men indtil nu var der ikke sket andet.

"Der er et par ting mere i æsken," sagde Dorothy. John kiggede. Der var en længde rødt stof, som kunne bruges til at binde for Samanths øjne, et læderhalsbånd med snor samt manchetter af blødt læder til håndled og ankler.

"Jeg kan være en hund," lo Samantha. John rystede på hovedet af forundring.

"Vidunderligt," sagde han. "I hvor lang tid har I planlagt det?"

"Et par uger," sagde Dorothy. "Det tog også et par dage at få Samantha med på ideen."

"Mor siger det er den bedste gave, vi kan give dig, daddy. Vi elsker dig jo."

"Jeg elsker også jer, lille Græskar. Jeg må vist hellere komme ud af sengen og klædt på, så kan vi ... du ved, begynde."

"Skynd dig daddy!" lo Samantha. Dorothy tilføjede, "jeg synes du skal sætte halsbåndet på Samantha sammen med gaggen, det har hun set frem."

Den lille pige nikkede ivrigt, og Dorothy fortsatte: "Så kan jeg føre hende ind på hendes værelse som en

lille hundehvalp og lade hende vente til du er klædt på.”

Samantha stod stille mens John strammede halsbåndet om hendes spinkle hals. Dernæst tog han gagen og oplevede et sus af forventning da han sagde, ”åbn munden, Græskar, - helt op,” og Samantha gjorde præcist hvad hun blev bedt om. Han troede at hans granitpik ville sprøjte, da han lod gummibolden glide ind mellem Samanths adskilte læber, men undgik det på en eller anden måde. Erfaring formodentlig. Eller alder. Bolden gled på plads, den var valgt så den passede til hendes mund, og Samantha bøjede ydmygt sit kønne hoved så han kunne stramme remmen om hendes nakke.

”Er det Okay, Græskar?”

”Yyyt,” gryntede hun og nikkede ivrigt.

”Kom skat, lad os gå, mens Daddy kommer i tøjjet.”

Dorothy gav snoren et lille ryk og blinkede til John. På vej mod døren vinkede Samantha til John med sine bagbundne hænder.

Kapitel 2

John tog sit livs korteste brusebad - desperat for at spille pik som følge af morgens begivenheder, men han modstod fristelsen. Der ville, indså han, følge adskilligt flere og større fornøjelser hvis han sparede sig en smule. Han klædte sig på, fik sin pik manøvreret på plads i bukserne og gik mod Samanths værelse.

Døren stod på klem. Han bankede på som han plejede at gøre. Han havde altid insisteret på at

Samantha havde samme ret til privathed som de voksne.

Da ingen svarede på hans banken, skubbede han døren op. Han havde forestillet sig at Samantha ville sidde på sengen, men var helt uforberedt på hvad han nu så.

Det var ikke at hun stod ved klædeskabet stadig med den røde gummibold i munden så hun ikke kunne smile, hvilket hun utvivlsomt havde lyst til at dømme efter udtrykket i hendes øjne. Og det var ikke at hundesnoren var fæstnet til et skabshåndtag over hendes hoved. Det var det faktum at hun var totalt nøgen og undseligt holdt hænderne foran sig, som fik John til for en stund at miste vejret.

”S - Samantha ... lille Græskar,” stammede John. Han havde ikke set sin datter nøgen i flere år, men her var hun, så nøgen som da hun blev født, og hun så alt andet end bedrøvet ud. Johns pik rørte på sig. Han ønskede ikke at hans tiårige datter skulle se det, men hun kunne ikke undgå det sådan som hun stod. En seddel med Dorothys skrift var hæftet til halsbåndet.

”Hej John. Hyg dig med Samantha, hun elsker dig. Jeg er på indkøb med Miriam. Kommer hjem i aften. Kys, D.”

Et øjeblik overvældedes John af tvivl. Selvfølgelig ønskede han at se sin datter nøgen, bundet og kneblet, men en hel dag i bondage? Ville det ikke være for meget for hende. Helvede, han kunne gøre en hel masse ved hende, og vidste at hans stenhårde pik kunne drive ham til excesser. Han løsnede knebelen i Samanths mund. Til hans overraskelse

talte hun vredt til ham.

”Daddy! Du må ikke tage den af!”

”Men jeg kan ikke binde dig en hel dag.”

Samantha sukkede på den måde som børn gør, når de vil demonstrere, at deres forældre er ubegavede.

”Hvorfor ikke? Du kan lide at binde små nøgne piger, er jeg ikke lille nok?”

”Jo jo, Samantha, du er helt rigtig, men du er aldrig blevet bundet før. ”

”Mor bandt mig, vi øvede os. Jeg blev også kneblet.”

John forstod; Dorothy havde introduceret Samantha til bondage og her til morgen præsenteret hende som hans fødselsdagsgave.

”Kunne du lide det, når mor bandt dig?”

”Ja, please daddy, vil du godt kneble mig igen?”

Samantha åbnede munden og tog imod gaggen.

Kapitel 3

Et par timer senere havde Samantha stadig gaggen i munden. Hun sad på en stol midt i værelset med armene bag stoleryggen og albuerne snøret stramt sammen.

Det var anden gang til morgen at hun blev bundet til stolen, og denne gang var John besluttet på at gøre det hårdere end første gang.

”Yhhhtt,” gryntede hun bag gummibolden, og gav et ægte støn fra sig da John strammede et reb om hendes flade bryst. John var ophørt med at vise venlighed over for Samantha. Hun ønskede at blive bundet, og det var hans fødselsgave. Han kunne gøre

hvad han ville de næste mange timer, og de første to timer bandt han hende på forskellige måder, strukket hende ud på sengen, stående med hænderne bundet til håndtaget på klædeskabet, og – senere – bøjet over hendes skrivebord.

Naturligvis elskede han Samantha, men opdagede at han elskede hende endnu mere når hun var bundet og hjælpeløs.

Hun udholdt det i stilhed. Når han fjernede kneblen for at give hende vand, spurgte han om det var okay at fortsætte, om hun var bange, og om hun ønskede han skulle stoppe. Hun svarede hver gang nej selv om han fortalte hende, at han ville blive grov over for hende. "Det ved jeg godt," var alt hun sagde inden hun åbnede munden så han kunne sætte kneblen på plads.

"Græskar, jeg vil binde dine ben langt fra hinanden så jeg kan se din tissekone. Jeg tænkte du selv kunne sætte fødderne ud til siden for at hjælpe mig."

Barnet spredte sine glatte runde knæ så meget hun kunne.

"Mere," sagde John, og lille Græskar gjorde sit bedste for at adlyde. Først da hun fik dem så langt ud at det virkede som de stak ret ud til hver side, bandt John hendes knæ fast til stolen. Derpå krogede han hendes ankler bagud og bandt dem under stolesædet. Ikke overraskende udstødte Samantha et støn ved denne sidste pine.

Heller ikke overraskende var det at John virkelig nød at binde Samantha og finde nye ideer til hvad han kunne gøre med hendes lille krop. Samantha drev

ham fremad så hver ny binding blev hårdere og mere ydmygende end den foregående.

"Jeg vil binde dig for øjnene mens du sidder med spredte ben, lille Græskar. Ved du hvorfor?"

Samantha nikkede lidt og skar ansigter af smerte fra sine bundne lemmer. Hun vidste det. Sådan da. John havde sagt at han ville spille pik, mens han kiggede på hende. Hun vidste ikke helt hvad det betød, men hun skulle have bind for øjnene så hun ikke kunne se. Hun gættede det var noget uartigt som voksne gjorde og at det havde noget at gøre med at hun sad med spredte ben.

John løftede det røde tørklæde og fjernede kneblen.

"Jeg vil gerne at du siger, 'Please daddy, bind mig for øjnene'."

Han sad på hug foran Samantha og havde et perfekt udsyn til hendes lillepigekusse. Han ville give hende tørklædet for øjnene, sætte kneblen på plads og spille pik foran hende. Hun ville helt sikkert høre hans grynt og høre sæden plaske mod gulvet foran sig og undre sig over hvad det var.

"P - please daddy, bind mig for øjnene," gispede Samantha. Han spekulerede på hvor meget mere hun kunne klare, men hun var en sej lille pige, og han var besluttet på at finde ud af det.

"Hvad siger du? Jeg kan ikke høre det."

"Oh ... Please daddy, p - please bind mig for øjnene," sagde hun lidt højere.

"Og så?"

"Kne - kneblen, put den i munden på mig."

John gjorde begge dele. Kneblen kom på plads og

tørklædet kom over Samanthis lidt forvirrede øjne, inden han flippede sin pik fri af bukserne lige foran Samantha.

Elsker du mig, lille Græskar?" Spurgte han mens han strøg sin stive vippende pik, som sigtede lige mod det bundne barn.

"Yhht," gispede barnet.

"Op med hovedet. Stræk halsen og se op. Ellers trækker jeg dig i håret."

Det ville han gøre alligevel og binde hendes smukke blonde hår til stoleryggen.

Han så hvordan Samantha bøjede halsen bagover og han rettede blikket mod hendes ubeskyttede tissekone. Så kom han med et gisp idet ladningen ikke kun sprøjtede på gulvet, men også på Samanthis inderlår.

Kapitel 4

Samantha gik med ankelkæde, og en kort kæde mellem anklerne tvang hende til at tage små skridt når hun gik. John havde ikke sat manchetter om Samanthis håndled, men i stedet sat dem om hendes arme lige over albuerne. Det fik barnet til at gå med albuerne og skuldrene trukket tilbage. Han kneblede hende ikke lige nu, men havde kneblen i lommen, hvis han skulle skifte mening.

Egentlig skulle hun være nøgen, men John fandt det mere ydmygende hvis hun havde en lille smule tøj på. Han valgte de korteste små shorts som hun ejede, og en lille T-shirt. Men ingen sko eller strømper. Samantha blev løsnet længe nok til at hun kunne

bevæge arme og ben og få blodcirkulationen tilbage. Så lod han hende klæde sig på i shorts og T-shirt inden manchetter og kæder kom på.

John satte sin datter ved køkkenbordet. "Vi trænger vist til noget at spise," smilede han til pigen.

"Hvordan har du det, lille Græskar?"

"Okay," snøftede Samantha. "Mine arme gør lidt ondt."

"Det ved jeg. Du har været bundet længe.

"Vil du godt tage rebet af mens jeg spiser?"

John rystede på hovedet. "Du er en tapper lille pige, og jeg elsker dig meget, men når man er bundet skal man lide."

Samanthas øjne blev store. "skal jeg være bundet hele tiden?"

"Nej, ikke hele tiden."

Johns ansigt blev alvorligt. "Lille Græskar, lige meget hvor meget jeg elsker dig og ikke vil gøre dig noget slemt, så er jeg meget lykkelig fordi vi gør det her. Jeg vil gerne gøre det igen. Jeg vil binde dig hele tiden når du er hjemme. Forstår du det?"

Den tiårige pige nikkede og så trist ud. "Men jeg vil ikke være bundet altid, " protesterede hun.

"Du skal ikke være fange hele tiden. Du skal være fange så meget som muligt, men du skal nok få noget til underholdning. Du kan se TV med hænderne bundet, og du kan gå ud med skraldet med kæde om anklerne eller hjælpe mor i huset med kneblen i munden, så du hele tiden kan huske på at du er en fange."

Samantha sendte John et modigt lille smil. "Okay

daddy.” “Men det vigtigste er at du gør alt hvad der bliver sagt. Forstår du?”

Samantha nikkede. Hun var tæt på tårer.

”Lille Græskar, er du bange?”

”Det er bare ... ” Hun lavede en snøftende lyd. ”Jeg ved ikke om jeg kan spise. Jeg kan ikke nå bordet.”

”Jeg bliver nok nødt til at give dig mad med en ske lige som da du var en lille pige.”

John holdt inde et øjeblik da Samantha begyndte at smile som om hun kunne lide ideen.

”Men du bliver nødt til at spise det som jeg sætter foran dig.”

John følte igen at hans pik rørte på sig. Han vidste at Samantha ikke kunne lide bønner, og han planlagde at sætte en tallerken bønner frem og tvinge hende til at spise dem. Han vidste at hun også vidste det, og han kunne se ordene forme sig på hendes læber, så han sagde det højt: ”Yep, væmmelige bønner.”

”Men daddy, jeg kan ikke ... ”

”Du kan. Enten det eller jeg sætter kneblen på plads og du må nøjes med at se på at jeg spiser.”

Samantha overvejede det et stykke tid inden hun sukkede dybt.

”Kneblen, daddy, Please.”

Smilende puttede John den røde bold i sin datters ventende mund og strammede, så hun stønnede da remmen bed sig ind i hendes kinder.

”Er du sulten, lille engel?”

Kneblede Samantha nikkede, to små strømme af tårer viste sig i hendes øjenkroge da John lidt efter lagde gafflen fra sig. Hun så så yndig ud, og sad så

stille på sin stol mens hun så på at han spiste. Han antog at hun kunne lugte det, og at lugten lagde sig til torturen som holdt hans pik stiv. Han tog en lang slurk af sin cola og nikkede mod det urørte glas cola der stod foran den bundne pige.

"Tørstig?"

Barnet nikkede med tårefyldte øjne og prøvede at frembringe en slags svar. John ignorerede det og tog en slurk mere.

"Nå," John tømte glasset. "Du behøver bare sige undskyld og at du er ked af det."

Han var forbløffet. Ikke kun fordi alt dette var sket, men også fordi han var blevet så optaget af det, og fordi det havde skiftet så meget karakter i løbet af dagen. De milde hænder som forsigtigt bandt Samantha om morgenen var borte nu. Han planlagde torturopfindelser: pinebænk, kors og meget mere. Fødselsdagsgaven havde afdækket et nyt register af begær, ambitioner og lyster i hans sind.

Lyster? John mærkede sin pik vokse i bukserne skjult for Samanths blik. Han befriede den og begyndte at stryge den langsomt under bordet. Han havde aldrig før spillet pik i køkkenet

"Sig undskyld, sig du er ked af det. Kom nu!"

Hans pik var hård mellem hans fingre.

Samantha gjorde som hun fik besked på. Det var derfor hun var sådan en god fange. Han lod hende gentage det flere gange, indtil hans pik sendte sin ladning ud på undersiden af køkkenbordet. Derpå befriede han sin datter for knebelen og lod hende drikke fra glasset som han holdt op til hendes mund.

Hun drak grådigt. Noget af colaen flød ned ad hendes hals. John kunne lide ideen om at lade hende drikke meget og ikke lade hende gå på toilettet. Han fornemmede at han var tæt på at overgive sig til en livsstil, som han indtil denne morgen kun havde drømt om. Han vidste også at han derved ville overgive sin tiårige datter til det samme liv – bundet, ydmyget og måske mere end det. Han indså at han måtte give hende en ægte chance for at undgå det, en chance til komme tilbage til et normalt liv. Fri og ubundet.

”Det har været meget for dig på en gang, lille engel.” sagde han venligt. ”Jeg har haft en dejlig fødselsdag.”

”Det er okay daddy, jeg vidste ikke at det var på den måde.” ”Hvad synes du?”

”Mor øvede med mig sidste uge. Hun bandt mine hænder og ben og kneblede mig et stykke tid.”

John nikkede og sagde stille: ”Det ved jeg. Hør her. Du kan selv bestemme hvad du vil. Jeg elsker dig meget lille Græskar, du skal have chancen for at sige stop nu. Hvis du ønsker det, er du fri om et øjeblik. Så kan du gøre hvad du vil; se TV, lege, gøre alt hvad du har lyst til.”

Pigen så på ham med et skævt blik som om hun tvivlede på hans ord. ”Men mor sagde at du ville hele dagen.”

”Jeg vil, Græskar, men hvis du ikke vil mere, så stopper vi nu.”

John tog en dyb indånding. ”Forstår du, hvis vi fortsætter, kommer jeg måske til at gøre rigtig slemme ting ved dig.”

Samanthas smukke øjne udvidede sig. John vidste ikke om det var af skræk eller nysgerrighed.

"Hvordan det?"

Det var nysgerrighed.

"Kvinder - og piger - som vil den slags, skal gøre alle mulige ting. De bliver gjort våde og kolde og varme og trætte og skal gøre mærkelige ting. Stå i et hjørne af stuen i lang tid. Stå på et ben eller ligge på knæ. De er kneblet og har bind for øjnene, eller skal gå på alle fire lige som en hund. "

"En hund? " udbrød barnet.

"Hunden bliver også pisket."

John mærkede at han igen blev liderlig, og han havde ikke engang fortalt om alle de andre ting han drømte om at gøre ved sin lille datter. Såsom at lægge hende i bilens bagagerum, køre hende ud i skoven og binde hende til et træ.

"Piger ... lige som mig? Gør de alle de ting?"

Samantha så chokeret ud, og rystede på hovedet.

"Ja, og de kan ikke protestere."

"Det er fordi de er kneblet?"

"Ja, med store knebler som sidder stramt."

Barnet sad ganske stille et helt minut. John kunne næsten høre hendes hjerne arbejde. Hun rystede en smule på hovedet og slikkede sine læber, sådan som hun altid gjorde når hun tænkte dybt. Til slut sukkede hun. "Hvad siger mor?"

John vidste det ikke. Han vidste ikke hvad Dorothy ville sige, hvis hun fandt ud af, hvad han allerede havde bedrevet mod Samantha. Måske havde hun troet at han bare ville binde hendes hænder og kneble

hende et par minutter for sjov. Måske ville hun blive vild af vrede hvis hun kom hjem og fandt Samantha hængt op som en slagtekylling. På den anden side havde hun efterladt pigen nøgen. Johns pik sprang igen til fuld erektion.

”Jeg tror mor synes det er okay, men det er dig som bestemmer,”

Hvor meget han end ønskede at trække Samantha ind i hendes værelse, gøre hende nøgen og hænge hende op i en ny position, så vidste han at det ikke var hans valg, men Samanthas.

En lang tavshed fulgte Johns sidste ord, og barnet kæmpede med sine tanker, prøvede at forestille sig hvad det alt sammen betød. Samantha var intelligent, hun forstod at det ville kræve alt af hende, men også at det kunne blive sjovt på en mærkelig måde. Ikke lige som videospil eller film, men sjovt på en måde hun aldrig havde oplevet eller hørt om. Men hvad nu hvis hun hellere ville ud og lege i stedet for at være bundet som en hund, og hellere gå til danseundervisning om torsdagen i stedet for at sidde bundet herhjemme? Hvad hvis hun skulle være bundet en hel weekend?

Flere gange åbnede hun munden for at sige noget, men gjorde det ikke alligevel. Så tog hun en dyb indånding.

”Daddy ...,” begyndte hun og så alvorligt på John. Hans hjerte pumpede, mens han ventede på hendes afgørelse. Ventede på resten af sætningen. Hendes store øjne så på John fyldt med en blanding af angst og forventning.

"Det er i orden, Dad. Vil - vil du ... godt kneble mig igen?"

Kapitel 5

"Hej, skat - jeg er hjemme!"

Dorothy sparkede døren i bag sig med armene fulde af pakker.

"Hej," grinede John og kom til syne i døren til dagligstuen.

"Men dog, du ligner en kat der har fået fløde." Dorothy satte pakkerne fra sig.

"Det gør du også. " John nikkede i retning af de mange pakker.

"Bare et par småting. Hvor er Samantha?"

"I sit værelse. Vil du se hende?"

"Selvfølgelig. I har vel haft det sjovt, mens jeg har slidt med at købe helt uundværlige ting og slæbe dem hjem."

"Ja, hvad tror du?"

I Samanthas værelse var Dorothy overrasket over ikke straks at kunne se sin datter. Hendes gule kjole hang på døren til klædeskabet og sengen så lidt rodet ud, som om nogen havde ligget på den. Pigens skrivebord var blevet flyttet og ryddet for bøger og ting.

"Nå, hvor er hun?"

John trådte hen til klædeskabet. Med en fejende gestus svingede han døren op og afslørede en totalt nøgen Samantha med tørklæde for øjnene og kneblet. Dorothy gav et gisp af overraskelse. Hun havde ventet at finde sin datter bundet, men ikke så stramt og effektivt.

Barnet stod udstrakt som et omvendt Y: Med hænder samlet over hovedet og bundet til tøjstangen. Hendes ben var spredte af en stang der holdt dem ud til siderne af skabet. Hun kunne akkurat nå gulvet med tæerne. Hendes hoved ville have hængt fremad af træthed hvis ikke hendes blonde hår havde været samlet i nakken og trukket op til en krog i væggen. Til Dorotheys forbløffelse havde pigen et bælte om livet og et reb fra bæltet var trukket ned mellem pigens ben og op igen på ryggen.

Dorothy kunne se hvorledes det stramme reb bed i Samanthis tissekone, og Dorothy tvivlede på om pigen var gammel nok til at have glæde af sådan et reb.

"Hellige Moses," henåndede Dorothy, og til barnet: "Er du okay?"

Der kom ingen reaktion.

"Hun kan ikke høre dig," sagde John. "Hun har høreværn i ørene."

Dorothy følte sig svimmel. Hun havde ventet at se Samantha i bondage, men havde forestillet sig det som en let lille leg - et par manchetter om håndled og ankler. Den slags. Ikke dette, absolut ikke, men det var ... lækkert. Dorothy følte fugtighed mellem sine ben, og det snurrede på en måde hun ikke havde kendt i flere år.

"Hvor længe har hun hængt der?"

John så på sit ur. "Omkring en time."

"Og hun kan ikke høre os?"

"Niks. Jeg har selv testet høreværnet."

"Jeg ... jeg er vist tændt," hviskede Dorothy, og

løftede op i sit skørt og bøjede sig over Samanths skrivebord hvorfra hun kunne se Samantha ophængt og fikseret.

John tøvede ikke. Han rev sin kones trusser ned og spiddede hende på sin hårde stivert. Han trak Dorothis hænder bagud og holdt dem hårdt mod det smalle af hendes ryg. De kunne begge to se Samantha hænge nøgen i klædeskabet. John bøjede sig frem og hviskede: "Dig næste gang?"

"Ja," gispede kvinden.

John nåede kun at bevæge sig i få sekunder inden de begge to kom som om de var nygifte.

Kapitel 6

"Hej, lille Græskar."

John tog klædet fra Samanths øjne og propperne ud af hendes øre. "Er du okay?"

"Ytth," klarede hun at svare. John vidste at det betød 'ja'. Samantha blinkede med øjnene. Hun blev befriet efter næsten to timer i klædeskabet. Alt hvad hun havde på var bæltet om livet, rebet mellem benene, hundehalsbåndet og knebelen. John fjernede kneblen

"Tak daddy," sagde hun og strakte sin ømme kæbe. Hun gned sine håndled, tydeligt glad for at have overstået straffen. "Er mor kommet hjem?"

"Ja, hun venter derovre."

John flyttede sig til siden og åbnede skabsdøren helt. Han pegede på kvinden som sad i en stol med front mod skabet og Samantha.

"Mor!" Råbte Samantha og bevægede sig over mod

den bundne kvinde så hurtigt hendes stive ben kunne bære hende.

"Alt i orden, Græskar, sagde John. "Hun ville det selv lige som dig. Hun er glad for det."

Samantha stirrede på sin næsten nøgne mor. Hun var kun iført BH og trusser og sad med hænderne bundet bag sig. Reb over og under brysterne, reb om livet og om knæene. Hendes ankler var trukket til siderne og bundet til stolens forreste ben. Hun havde stadig sko på - sorte, med høje hæle.

Bondagen så ikke komfortabel ud, men kvinden virkede glad. Samantha kunne dog ikke se hele sin mors ansigt. Et stort stykke grå tape dækkede hendes mund, og det bulede fordi noget rundt var puttet i hendes mund bag tapen.

"Din mor ville prøve det samme som dig," sagde John. "Hvordan er det skat? Lad os høre hvad du synes om det."

"Mmmth hpphm," sagde Dorothy.

Det betyder 'fint' - tror jeg nok," sagde John.

Dorothy nikkede bekræftende.

"Hun ser cool ud," lo Samantha. "Skal hun sidde der i lang tid?"

"Hmm. Det må du bestemme."

"Mig?" Samantha gav et overrasket hop. "Jeg kan ikke ... "

"Hvorfor ikke, engel?"

Barnet blussede. "Jeg er også fange."

John grinede hjerteligt til sin yngste datter. "Du har ret lille Græskar, men du har været så god i dag så jeg synes du må bestemme. En time til din mor?"

"Nej! To!" lo Samantha.

Dorotheys øjenbryn røg op og hendes øjne blev store sådan som det var sket for hendes datter tidligere på dagen.

Kapitel 7

"Pyh, det var hårdt," sagde Dorothy da hun omsider satte sig ved siden af sin mand på sofaen nogle timer senere og glattede sit korte, sorte skørt. "Nu ved jeg i det mindste hvad Samantha gik igennem."

Hun så på sin datter som sad foran TV.

"Daddy bandt mig igen mens du var bundet," sagde Samantha uden at tage øjnene fra TVet.

"Jaså." Dorothy løftede et øjenbryn i retning af John.

"Rigtig. Bare en tur på maven med arme og ben bundet sammen. Nu ved jeg hvor godt det er at binde Samantha så ... hvad blev vi enige om Samantha?"

"Daddy siger, jeg må være en hel masse i bondage," pludrede barnet og så et øjeblik væk fra TV og på sin mor. "Hej, hvad er det du har på?"

"Noget for daddy," lo Dorothy. "Jeg købte det i supermarkedet for at glæde ham."

Dorothy rejste sig og lavede en lille pirouette, så det korte sorte latexskørt gled op. Hendes bryster var halvt ude over kanten på en lavskåret stram bluse. Det fik hendes datter til at udbryde: "Mor, det passer dig jo ikke!"

"Det er okay. Det er det frække look."

"Der mangler noget," sagde John.

"Hvad mener du?"

John løftede et stykke reb.

"Du mangler at få hænderne bundet på ryggen. Men jeg kan godt lide forandring. Her Samantha, du kan gøre det. "

"Oh," grinede Samantha. Nu var hun ikke mere interesseret i TV. "Også hendes ankler?"

"Selvfølgelig!"

Dorothy følte et sug i kussen da Samantha nærmede sig. Der var et eller andet virkeligt sygt ved at blive bundet af sit eget barn. Men efter et par sekunder var det Dorothys tur til at krydse hænderne på ryggen og overlade initiativet til Samantha.

"Hov, det er for stramt," protesterede Dorothy.

"Hvad er nu det," sagde John. "Det lyder som om hun brokker sig. Hvad skal vi gøre ved en fange som brokker sig, lille Græskar?"

"Kneblen, det virker hver gang."

Dorothy sukkede lydløst mens John viste Samantha nogle tricks: en stor knude midt på tørklædet som kom i munden på Dorothy.

"Har du det rart, mommy?" spurgte Samantha og Dorothy svarede: "Yttthhhthuuuh."

John så til mens Samantha også bandt sin mors ankler.

"Næsten perfekt," sagde John.

"Næsten?"

"Knæ og albuer," grinede John.

"Nå ja."

Samantha gjorde jobbet færdigt og hoppede op i sofaen til John som gav hende et knus. "Helt rigtigt, lille Græskar."

"Jeg kan lide at blive bundet, og jeg kan lide at binde mor."

"Du kan binde din mor så tit du vil, og så binder jeg dig igen, inden du skal sove."

Samantha lo og strakte sig overgivent på sofaen.

"Okay, daddy. På maven?"